



MEE

Jaarbericht 2012

MEE Zuid-Limburg

Ondersteuning bij leven met een beperking

Inhoud

- 3 Voorwoord
- 4 “MEE en gemeenten hebben dezelfde mentaliteit”
- 5 De wijkaanpak op Maastrichtse wijze
- 6 MEE op Weg: participatie bevorderen en kosten besparen
- 7 10 gouden regels om jongeren met een beperking aan het werk te helpen
- 8 Centrum voor Jeugd en Gezin Westelijke Mijnstreek
- 10 Cijfers Jaarbericht

Colofon

Tekst: Danielle Gorgels, MEE Zuid-Limburg

Vormgeving en druk: Andi Druk, Maastricht-Airport

© Juni 2013, MEE Zuid-Limburg

Niets uit deze opgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, kopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van MEE Zuid-Limburg

Een digitaal exemplaar kunt u downloaden van www.meezuidlimburg.nl

Voorwoord

MEE klaar voor gemeenten

Na vele jaren van onduidelijkheid lijkt het er nu toch op dat de middelen voor de onafhankelijke cliëntondersteuning in 2015 gedecentraliseerd zullen worden naar de gemeenten. Dit biedt gelegenheid om onze dienstverlening nog dichterbij de burgers te organiseren. Om ons op de decentralisatie voor te bereiden, hebben we in 2012 een aantal veranderingen in de organisatie, werkwijze en cultuur voorbereid, die in 2013 hun beslag krijgen. Zo gaan we werken met resultaatverantwoordelijke teams (rvt's) met ieder een duidelijk herkenbaar werkgebied. Drie teams richten zich op de grote steden: Maastricht, Heerlen en Sittard/Geleen, inclusief Echt-Susteren. De andere drie richten zich op Heuvelland, Parkstad en Schinnen-Beek-Stein.

De teams zijn zelf verantwoordelijk voor de organisatie van hun werkzaamheden. Een belangrijke doelgroep van MEE zijn mensen met een (licht) verstandelijke beperking, een stoornis in het autistisch spectrum of niet aangeboren hersenletsel en hun sociaal netwerk. Gemeenten en andere organisaties komen deze mensen tegen omdat zij vaak werkloos zijn, de school voortijdig verlaten, problemen hebben (schulden, een verslaving, opvoedingsonmacht) of problemen veroorzaken (overlast, onveiligheid). Met de juiste ondersteuning, gericht op het versterken van de eigen kracht, die van hun sociaal

netwerk en een integrale benadering, kunnen ook deze mensen naar vermogen meedoen in de samenleving. De teams werken samen met andere organisaties en nemen deel aan Wmo-loketten, Centra voor Jeugd en Gezin, wijkteams, Veiligheidshuizen, enzovoorts. Zij brengen de specifieke kennis en vaardigheden in die noodzakelijk zijn om mensen met een beperking op de juiste manier aan te spreken en te mobiliseren.

MEE Zuid-Limburg faciliteert de teams door op centraal niveau kennisontwikkeling en -deling te organiseren, innovatie en kwaliteitszorg, communicatie en marketing, bedrijfsvoering en ICT. Op deze manier houden we de deskundigheid van onze medewerkers actueel en stellen we hen in staat om flexibel, outreachend, proactief, ondernemend en resultaatgericht te werken.

Anja Pijls,
directeur-bestuurder
MEE Zuid-Limburg



“MEE en gemeenten hebben dezelfde mentaliteit”

Interview met wethouder Gelissen
(Brunssum) over het project
Gewoon Doen!

Hoe geeft de gemeente Brunssum uitvoering aan de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)?

De gemeente Brunssum heeft de afgelopen jaren een omslag gemaakt: van het verstrekken van voorzieningen naar het versterken van de eigen kracht van burgers. Als mensen een beroep doen op de Wmo, dan voeren de maatwerkers van de gemeente een keukentafelgesprek bij hen thuis of in het wijkcentrum. Gekeken wordt wat mensen zelf kunnen doen en wat hun omgeving (ouders, partner, familie, vrienden, burens) voor hen kan betekenen. De hele situatie wordt in kaart gebracht en vertaald in een samenhangend ondersteuningsplan. Is ondersteuning vanuit de Wmo nodig, dan wordt nagegaan of een collectieve voorziening volstaat. Hierbij kan gedacht worden aan de scootmobielpool, maar ook een deel van de huishoudelijke verzorging wordt collectief aangeboden via het buurtwerkbedrijf Betere Buren. Hierbij snijdt het mes aan twee kanten. Mensen die ondersteuning nodig



hebben worden geholpen en mensen met een uitkering doen onder begeleiding werkervaring op, zodat zij weer kans maken op betaald werk. Bovendien krijgt Brunssum zo haar huishoudboekje weer op orde.

Welke rol speelt MEE hierin?

MEE heeft de gemeente geadviseerd over het nieuwe Wmo-beleidsplan. Het versterken van de eigen kracht van mensen met een beperking, het betrekken van hun sociaal netwerk en het integraal kijken naar alle aspecten van het leven is een werkwijze die MEE al langer hanteert. Ook heeft MEE veel ervaring met vraagverduidelijking. Deze ervaring heeft MEE gebruikt om de maatwerkers te trainen in het voeren van de keukentafelgesprekken. Daarnaast draait een MEE-consulent mee in het maatwerkteam en brengt specifieke expertise in over mensen met een beperking.

Hoe gaat de gemeente de nieuwe decentralisaties aanpakken?

De komende jaren worden de gemeenten naar verwachting verantwoordelijk voor de persoonlijke verzorging, de begeleiding, de jeugdzorg en de Participatiewet. Hierdoor krijgen de gemeenten te maken met een nieuwe doelgroep, waar ze nu nog weinig ervaring mee hebben. Het gaat bijvoorbeeld om mensen met een verstandelijke beperking, psychische problemen, een stoornis in het autisme spectrum of niet aangeboren hersenletsel. Een deel van deze mensen worstelt met complexe problemen op verschillende levensgebieden, zoals leren, werken, wonen, vrije tijd, vrienden, schulden, enzovoorts. Ook voor deze doelgroep wil de gemeente Brunssum uitgaan van de principes van de kanteling. Daarom heeft de gemeente het initiatief genomen om samen met de andere gemeenten in Parkstad en samen met MEE Zuid-Limburg het project Gewoon Doen! te ontwikkelen. Ook de regionale zorgaanbieders, welzijnsorganisaties en het zorgkantoor zijn bij het project betrokken, evenals burgerpanels en cliëntenorganisaties.

Gewoon Doen!

In het project Gewoon Doen! wordt voor mensen met een licht verstandelijke beperking en/of psychische problematiek van 18-30 jaar in kaart gebracht hoe zelfredzaam zij zijn op elf levensgebieden. Op basis daarvan wordt vastgesteld of en welke ondersteuning zij nodig hebben. Vervolgens wordt nagegaan of algemene collectieve

voorzieningen in deze ondersteuning kunnen voorzien en hoe deze toegankelijk gemaakt kunnen worden voor de doelgroep. Indien nodig worden nieuwe arrangementen ontwikkeld.

Resultaat van het project is dat gemeentelijke maatwerkers beschikken over een instrument om voor een nieuwe complexe doelgroep te kunnen bepalen welke ondersteuning zij nodig heeft: het zelfredzaamheidsprofiel. Daarnaast krijgen gemeenten zicht op de mogelijkheden om de dienstverlening collectief aan te bieden en op het type dienstverlening dat zij moeten inkopen. Uitvoerende organisaties kunnen op basis van die informatie hun individuele aanbod collectivieren en toegankelijk maken voor deze doelgroep.

Functie en expertise van MEE zijn belangrijk voor gemeenten

De dienstverlening van MEE is van groot belang voor gemeenten die uitvoering gaan geven aan de decentralisaties en de daaruit voortvloeiende transformaties. Dit vanwege de grote deskundigheid over mensen met een beperking en de gekantelde werkwijze. Wethouder Gelissen vindt de dienstverlening van MEE dan ook waardevol. ■

De wijkaanpak op Maastrichtse wijze

De dienstverlening dicht bij de burgers, weg met de schotten, meer ruimte voor eigen initiatief en creatieve oplossingen. Dat zijn belangrijke uitgangspunten van de nieuwe aanpak in het sociale domein. Iedere gemeente is op zoek naar de meest passende wijkaanpak. Maastricht heeft gekozen voor een tweetrapsraket en experimenteert hier nu mee.

Wijkservicepunten

Sinds 2009 zijn in Maastricht vier wijkservicepunten actief. Buurtbewoners kunnen hier binnenlopen met allerlei vragen. Omdat veel organisaties in het wijkservicepunt spreekuur houden, worden bewoners snel geholpen.

Namens MEE Zuid-Limburg houdt Peter Westhovens spreekuur in het wijkservicepunt Wittevrouwenveld. Wittevrouwenveld is een Vogelaarswijk met een zwakke



sociaal-economische structuur en veel bewoners die, soms al van generatie op generatie, met allerlei problemen te kampen hebben. Bij een deel van deze mensen komen de problemen voort uit een licht verstandelijke of een andere beperking. Dat wordt echter niet altijd herkend, waardoor zij niet de juiste ondersteuning krijgen om zelfredzaam te kunnen zijn en een steentje te kunnen bijdragen aan de samenleving.

Kartrekker van het wijkservicepunt is Trajekt. Organisaties die werken in het wijkservicepunt zijn de dienst werk en bemiddeling van de gemeente, de politie, de stadswachten, MEE Zuid-Limburg, de Kredietbank, de corporaties Woonpunt en Servatius, de Kamer van Koophandel, de Mondriaan Zorggroep, het A2-traject en de Zichtbare Schakel. De bezetting wisselt, maar er is altijd iemand aanwezig. De locatie is van Servatius, die ook de faciliteiten verzorgt.

De werkwijze is eenvoudig. Een buurtbewoner loopt binnen en wordt ontvangen door een gastvrouw. De gastvrouw verwijst de bewoner door naar een van de medewerkers. Mensen met een beperking worden doorverwezen naar Peter. Doordat verschillende organisaties bij elkaar zitten, zijn de lijntjes kort en kunnen zij in onderling overleg samen met de buurtbewoners vaak snel tot goede oplossingen komen.

Sociale wijkteams

De wijkservicepunten vormen voor buurtbewoners het brede loket. Daarnaast worden sociale wijkteams gevormd. In de sociale wijkteams werken professionals van tal van organisaties samen volgens het principe 'één ge-

zin, één plan'. Het sociale wijkteam is ook een aanspreekpunt voor de medewerkers in de wijkservicepunten, bijvoorbeeld als zij vragen krijgen die zij zelf niet kunnen beantwoorden over wonen, leven en/of werken.

Frank Sünnen van MEE Zuid-Limburg is kartrekker van het sociale wijkteam Caberg-Malpertuis. Dit wijkteam is voor de gemeente een proeftuin voor wijkgericht werken. Partners in het wijkteam zijn de gemeente Maastricht, GroenekruisDomicura, Leger des Heils, MEE Zuid-Limburg, Mondriaan Zorggroep, Mosea Zorggroep, Radar, RIBW, Trajekt, Koraalgroep, MTB en SGL. Zij werken samen op basis van een convenant.

Het sociale wijkteam probeert zo veel mogelijk vragen af te handelen voordat er meer specialistische hulp wordt ingezet. En als er dan toch specialistische inzet nodig is, zorgt het sociale wijkteam voor de coördinatie van de hulp- en dienstverlening. Uitgangspunt daarbij is altijd de eigen kracht en zelfredzaamheid van de bewoners en hun sociaal netwerk.

MEE en wijkgericht werken

Voor MEE is wijkgericht werken een mogelijkheid om nog beter handen en voeten te geven aan de inclusieve samenleving, waarin mensen met een beperking gewoon kunnen meedoen. Daartoe ondersteunt MEE enerzijds kwetsbare mensen met een beperking en anderzijds professionals van andere organisaties bij het herkennen en omgaan met mensen met een beperking, zodat deze organisaties voor hen toegankelijk worden. ■

MEE op Weg: participatie bevorderen en kosten besparen

Via 'MEE op Weg' leren mensen met een beperking zelfstandig te reizen. Dat geeft hen vrijheid en meer zelfvertrouwen én maakt het eenvoudiger om mee te doen in de samenleving. Bovendien werkt het kostenbesparend, omdat zij daardoor geen beroep meer doen op gesubsidieerd vervoer in het kader van de Wmo, het leerlingenvervoer of het AWBZ-vervoer.

Avonturenplan

De deelnemer en coach, een vrijwilliger, maken samen een avonturenplan dat het doel en de manier waarop ze daaraan gaan werken, beschrijft. Doelen zijn bijvoorbeeld zelfstandig te voet naar school, met de fiets naar het werk of met openbaar vervoer naar familie, ziekenhuis of sportclub. MEE werft en ondersteunt de coaches: mensen uit het sociaal netwerk van de deelnemer of een student van de Hogeschool Zuyd.

Participatie en bezuinigingen

Deelnemers kunnen zich aanmelden bij MEE. Er zijn ook gemeenten die trajecten inkopen, bijvoorbeeld Brunssum en Meerssen. Andere gemeenten tonen belangstelling. Heerlen en Maastricht vinden de aanpak interessant in het kader van het project Baanbrekend Werk. Leerlingvervoer kost gemiddeld per jaar per leerling bijna 3.000 euro en Wmo-vervoer per jaar per persoon enkele honderden euro's. MEE op Weg leidt dus tot aanzienlijke structurele kostenbesparingen. Tegelijkertijd stelt het mensen met een beperking in staat meer regie over hun eigen leven te voeren.

Scholen en vervoerders

MEE geeft voorlichting over het project op scholen. Als leerlingen 15 jaar worden, gaan zij stage lopen. Als zij dan zelfstandig kunnen reizen, vergroot dit hun keuzemogelijkheden enorm. Inmiddels heeft MEE op drie scholen een lesaanbod verzorgd: in Heerlen en in Sittard (ZMLK Catherina, VSO Zonnewijzer en VSO Xaverius). Vervoerder Veolia doet ook een duit in het zakje. Zij sponsoort een OV chipkaart met tegoed voor de deelnemers



aan het project. Veolia-chauffeurs hebben in een training geleerd hoe zij mensen met een beperking kunnen herkennen en benaderen.

Resultaten en deelnemers

Op 1 december 2012 is MEE Zuid-Limburg gestart met het project. In april 2013 zijn er 27 deelnemers. Van hen hebben 14 het traject met succes afgerond. De anderen zijn nog bezig. Zes deelnemers worden gecoacht door een student, de anderen door iemand uit het eigen netwerk. De deelnemers vormen een zeer divers gezelschap. Zo gaat het om een mevrouw van 72 jaar met een licht verstandelijke beperking die geleerd heeft om zelfstandig met de bus te reizen naar haar familie. Een jongen van 11 jaar met een moeder die nauwelijks zelfstandig functioneert heeft geleerd om zelfstandig 1,8 km naar school te lopen. Verder heeft een zelfstandig wonende jongeman van 24 jaar, die dagelijks door zijn ouders naar zijn werk werd gebracht en opgehaald, in vijf weken tijd geleerd om zelfstandig te reizen.

Toekomst van MEE op Weg

Dit jaar wil MEE nog meer deelnemers, gemeenten, scholen en vervoerders interesseren voor het project. Dit doen wij door met hen in gesprek te gaan; door het organiseren van informatieavonden (bijvoorbeeld over het gebruik van de OV chipkaart voor mensen met een beperking); via het lesaanbod op scholen en door het geven van trainingen over het herkennen en omgaan met mensen met een beperking. ■

10 gouden regels om jongeren met een beperking aan het werk te helpen

Jongeren met een beperking willen ook graag werken, liefst in een gewone baan. Voor een deel van hen is dit een reëel perspectief. Voor een ander deel niet, maar zij kunnen vaak wel een steentje bijdragen aan de samenleving, via beschermd werk of vrijwilligerswerk. Dat is goed voor de samenleving, voor henzelf en hun omgeving. Werk, in welke vorm dan ook, geeft mensen immers een gevoel van eigenwaarde. Werk brengt structuur in het leven, geeft voldoening en levert sociale contacten op.



Wil Augustin van MEE Zuid-Limburg is al jaren betrokken bij het jongerenloket van de gemeente Heerlen, de pilot aanpak WSW wachtlijstjongeren en het Actieplan Jeugdwerkloosheid Zuid-Limburg. Op basis van zijn ervaring heeft hij voor gemeenten de volgende tips om jongeren met een beperking aan het werk te helpen:

1. Begin tijdig als jongeren nog op school zitten, dus voordat zij de eerste negatieve ervaringen hebben opgedaan. Ontwikkel samen met de scholen, het UWV en MEE een maatwerktraject om deze jongeren te begeleiden bij de overgang van school naar werk.
2. Het is belangrijk dat jongeren met een beperking die zich aanmelden bij het jongerenloket als zodanig herkend worden. Aan het uiterlijk kun je dat namelijk niet zien. Vaak zijn zij goed gebekt en veel jongeren zijn meesters in het verbergen van hun beperking. Train loketmedewerkers in het leren herkennen van, en het communiceren en omgaan met mensen met een beperking.
3. Jongeren met een beperking hebben zelf vaak geen goed beeld van hun mogelijkheden, dus ook niet van die op de arbeidsmarkt. Een deel overschat, een ander deel onderschat zichzelf. Het is belangrijk dat loketmedewerkers en jongeren samen een reëel beeld krijgen van het leervermogen, de (sociale) vaardigheden en de interesses van de jongeren.
4. Jongeren met een beperking zijn vaak al langer bekend bij organisaties en hulpverleners, zoals huisartsen, scholen, zorgaanbieders en MEE. Voor zij bij het jongerenloket komen zijn zij al vaak onderzocht

en getest. Maak zoveel mogelijk gebruik van deze informatie. Dat is fijner voor de jongeren en goedkoper voor de gemeenten.

5. Heb geen overspannen verwachtingen van het resultaat en de weg daar naar toe. Als blijkt dat jongeren nog niet toe zijn aan een betaalde baan, ga dan samen op zoek naar vrijwilligerswerk of een sociaal activeringstraject. Denk met hen mee en durf hen, indien nodig, een schop onder de kont te geven. Zelf missen zij het overzicht en hebben geen inzicht in oorzaak en gevolg.
6. Kijk niet alleen naar werk en scholing, maar ook naar alle andere aspecten die van invloed kunnen zijn op het vermogen om te werken. Bijvoorbeeld de thuissituatie, huisvesting, financiële situatie, mogelijkheden om zelfstandig te reizen, vrienden, relaties, gezondheid. Breng samen met de jongeren de hele situatie in kaart en bepaal gezamenlijk in welke volgorde vraagstukken het beste kunnen worden opgepakt.
7. Betrek het sociaal netwerk van de jongeren bij de aanpak. Familie, vrienden, kennissen kunnen een deel van de ondersteuning van jongeren op zich nemen.
8. Zorg ervoor dat jongeren, als zij eenmaal aan het werk zijn, een contactpersoon hebben op wie zij kunnen terugvallen met kleine en grote vragen. Het moet gaan om een vertrouwenspersoon die zelf ook actief de vinger aan de pols houdt. Op deze manier kan worden voorkomen dat kleine problemen thuis of op het werk uitgroeien tot grote problemen.
9. Ondersteun werkgevers die jongeren met een beperking een kans willen geven bij het regelen van administratieve zaken, de begeleiding van de jongeren alsook van de collega's die met de jongeren werken, zodat zij leren hoe zij met hen om kunnen gaan.
10. Stimuleer en faciliteer de samenwerking tussen UWV, werkgeversorganisaties, scholen, zorgaanbieders en MEE zodat zij elkaar weten te vinden en dankzij korte lijnen snel kunnen reageren en inspringen als dat nodig is. ■

Centrum voor Jeugd en Gezin Westelijke Mijnstreek

Sinds de oprichting van het CJG in de Westelijke Mijnstreek is MEE Zuid-Limburg een van de kernpartners, samen met Partners in Welzijn, Bureau Jeugdzorg, Orbis jeugdgezondheidszorg en de GGD.

Laure Hamers is een van de consultants van MEE die een ochtend in de week werkt vanuit het CJG in Sittard en Geleen. De grote meerwaarde van het CJG is volgens Laure dat professionals van de kernpartners, maar ook van andere organisaties, intensief samenwerken om vragen van kinderen en jongeren en/of hun ouders te beantwoorden. Iedereen brengt zijn expertise in en samen wordt gewerkt volgens de methodiek 'één gezin, één plan'. Zijn er meerdere organisaties bij een gezin betrokken, dan wordt in het screeningsoverleg afgesproken wie het casemanagement van dat gezin op zich neemt. Is er sprake van een beperking, dan neemt MEE het casemanagement op zich.

De casemanager werkt in nauw overleg met de ouders en let erop dat alle vragen in onderlinge samenhang worden opgepakt. Er wordt dus integraal gewerkt vanuit ieders deskundigheid. Door de korte lijnen kan de casemanager snel andere professionals inschakelen.

Het mooie van de werkwijze in de Westelijke Mijnstreek is dat deze van onderop is ontwikkeld door de professionals op de werkvloer. Vervolgens is de werkwijze door de Adviesraad vastgesteld.

Ook de Integrale Vroeghulp (IVH)¹ werkt sinds januari 2012 vanuit het CJG in de Westelijke Mijnstreek. IVH kan worden ingeschakeld wanneer ouders of anderen in hun omgeving zich zorgen maken over de ontwikkeling en/of het gedrag van een jong kind (tot 7 jaar) en wanneer niet duidelijk is wat de oorzaak is van hun zorgen. In overleg met de ouders worden hun vragen besproken. Er vindt

¹ Samenwerkingspartners IVH: MEE Zuid-Limburg; Radar; Stichting Daelzicht; Adelante kinderrevalidatie, audiologie & communicatie; Atrium MC, azM; Orbis; Bureau Jeugdzorg Limburg; JGZ GroenekruisDomicura; JGZ MeanderGroep; JGZ Orbis; Virenze infantteam; Orbis GGZ; Koraalgroep Gastenhof; GGD JGZ

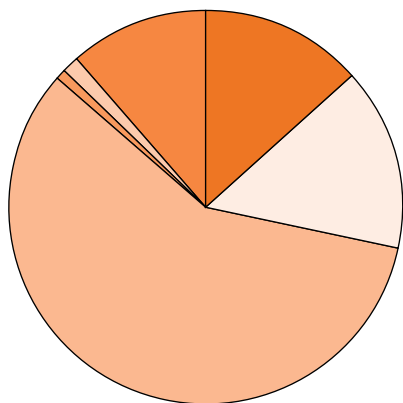


een uitgebreide vraagverduidelijking plaats, indien nodig worden testen uitgevoerd en er wordt een advies opgesteld. Dit wordt besproken met de ouders en vervolgens wordt het advies uitgevoerd door de organisaties die hiervoor de deskundigheid in huis hebben.

Door te werken vanuit het CJG kan de IVH haar werkzaamheden in de directe nabijheid van de leefomgeving van de gezinnen uitvoeren. Het CJG is een herkenbare plek voor ouders, omdat de meesten er ook naar het consultatiebureau of de jeugdarts van de GGD gaan. Ine Ottenheim, namens MEE betrokken bij de IVH, ervaart dat hierdoor de samenwerking met andere organisaties steeds beter wordt. Professionals weten steeds beter van elkaar wat zij doen en wat zij voor elkaar kunnen betekenen bij complexere cases. Dit leidt tot korte efficiënte trajecten waarmee gezinnen snel en adequaat geholpen zijn. ■

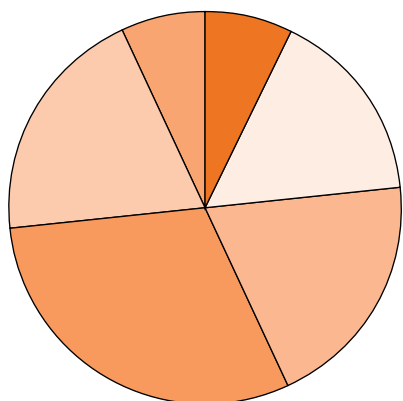
Cijfers Jaarbericht

Totaal aantal cliënten: 3.953



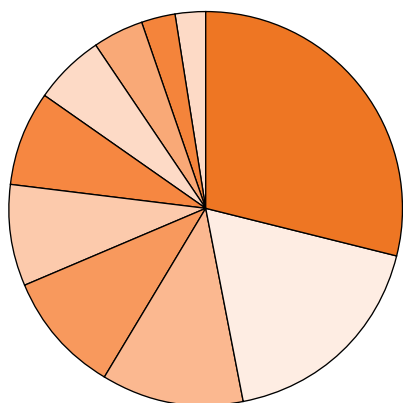
| | | |
|---|-------|---------|
| Stoornis in autistisch centrum: | 531 | (13,4%) |
| Lichamelijk beperkt (inclusief niet aangeboren hersenletsel): | 592 | (14,9%) |
| Verstandelijk beperkt: | 2.300 | (58,1%) |
| Zintuiglijk beperkt: | 28 | (0,7%) |
| Psychisch beperkt: | 55 | (1,4%) |
| Nog onbekende beperking: | 447 | (11,3%) |

Per leeftijd



| | | |
|--------|-------|---------|
| 0-3: | 293 | (7,4%) |
| 4-11: | 639 | (16,1%) |
| 12-19: | 780 | (19,7%) |
| 20-39: | 1.194 | (30,2%) |
| 40-59: | 775 | (19,6%) |
| 60+: | 272 | (6,8%) |

Aantal hulpvragen: 9.866



| | | |
|----------------------------------|-------|---------|
| Externe zorg of dienstverlening: | 2.856 | (28,9%) |
| Toekomstoriëntatie: | 1.776 | (18%) |
| Psychosociaal: | 1.174 | (11,9%) |
| Regelgeving en geldzaken: | 984 | (10%) |
| Samenleven en wonen: | 814 | (8,2%) |
| Informatie en advies: | 770 | (7,8%) |
| Leren en werken: | 563 | (5,7%) |
| Opvoeding en ontwikkeling: | 426 | (4,3%) |
| Ondersteuning in thuissituatie: | 264 | (2,7%) |
| Vrije tijd: | 239 | (2,4%) |

Balans (x €1.000,-)

| | 2011 | 2012 | | 2011 | 2012 |
|------------------------|--------------|--------------|----------------------|--------------|--------------|
| Materiele vaste activa | 902 | 1.201 | Eigen vermogen | 1.216 | 1.369 |
| Vlottende activa | 1.568 | 1.928 | Voorzieningen | 589 | 536 |
| | | | Vreemd vermogen kort | 665 | 1.224 |
| Totaal | 2.470 | 3.129 | | 2.470 | 3.129 |

Exploitatierekening (x €1.000,-)

| | 2011 | 2012 |
|---------------------------|--------------|--------------|
| Opbrengsten | | |
| - Subsidie AWBZ | 5.778 | 6.319 |
| - Overige opbrengsten | 263 | 236 |
| Totaal opbrengsten | 6.041 | 6.555 |

| Kosten | | |
|----------------------|--------------|--------------|
| - Personele kosten | 4.893 | 5.163 |
| - Afschrijvingen | 91 | 221 |
| - Overige kosten | 852 | 1.051 |
| Totaal kosten | 5.836 | 6.435 |

| | | |
|------------------|------------|------------|
| Overige baten | 8 | 33 |
| Resultaat | 213 | 153 |

In 2012 is het Nieuwe Werken ingevoerd, waarbij de organisatie naast de aangepaste werkwijze van drie locaties is teruggegaan naar één. Dit komt in de jaarcijfers op verschillende manieren tot uiting. In de balans is de stijging van de vaste activa het gevolg van extra investeringen (waaronder een interne verbouwing) ter ondersteuning van dit concept. In de exploitatierekening heeft het Nieuwe Werken geleid tot een toename van de afschrijvingen en een (eenmalige) afwaardering van onbruikbare inventaris en komen eenmalige uitgaven terug onder de overige kosten.

De toename van de vlottende activa moet worden gezien in samenhang met de stijging van het kort vreemd vermogen (crediteuren), waarbij de momentopname een grote rol speelt.

Een stap om te komen tot een gelijkmatiger verdeling van de beschikbare middelen over de verschillende MEE organisaties heeft voor MEE Zuid Limburg geleid tot een stijging van de AWBZ subsidie met ruim 9% ten opzichte van 2011. Extra personele inzet was hierdoor mogelijk wat de hogere personele kosten verklaart. Overigens wordt deze toename in 2013 door bezuinigingen van ruim 9 % op de subsidie weer volledig teniet gedaan.

Het positieve resultaat van 2012 is volledig toegevoegd aan het eigen vermogen.

